

Εκδοση «Μητρική Αφύπνιση» του Κυρίαρχου Μεγάλου Θουσιαστηρίου της Αδριατικής
του Αρχαίου και Αρχέγονου Ανατολικού Τύπου Misraim και Memphis - www.misraimmemphis.gr

Ο ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Sebastiano Caracciolo

Δύο ερωτήματα τίθενται όσον αφορά τον Θεό ή Κυρίαρχο Κτίστη των Κόσμων.

Το ένα αφορά την προέλευσή του και το άλλο την ύπαρξή του. Καμμία επιστήμη δεν γνωρίζει την απάντηση, και κατά πάσα πιθανότητα, δεν θα την γνωρίσει ποτέ.

Καμμία επιστήμη, άλλωστε, δεν γνωρίζει να μας πεί πώς να ζήσουμε ή πώς να πεθάνουμε. Αυτός, όμως σίγουρα, δεν είναι λόγος για να ζήσουμε ή να πεθάνουμε με οποιονδήποτε τρόπο...

Τί είναι ο Θεός? Ουδείς το γνωρίζει. Αδυνατώντας να του δώσουμε έναν πραγματικό ορισμό, μπορούμε να του αποδώσουμε έναν ορισμό ονομαστικό. Η παράδοση μας δίδει για τον Θεό αυτόν τον ορισμό: Ένα αιώνιο Ον, πνευματικό και εκλεκτό (εξώτερο και ανώτερο από την φύση) το οποίο δημιούργησε συνειδητά και με την θέλησή του το Σύμπαν. Δια μέσου κένωσης του εαυτού του. Ένα Ον τέλειο και παντοδύναμο. Είναι το κυρίαρχο Ον, δημιουργός και όχι δημιουργημένος (αυτός εξαιτίας του), απείρως τέλειο, από το οποίο τα πάντα εξαρτώνται, και το οποίο δεν εξαρτάται από τίποτα. Είναι απόλυτο.

Το ερώτημα μας, μας προκύπτει από την πεπερασμένη μας κατάσταση, από την αγνωσία μας, από την ιστορία μας, από την νοημοσύνη μας, επομένως από την αναζητήσή μας της αλήθειας. Ο Τύπος μας, μας δίδει την απόδειξη της ύπαρξής Του, δια μέσου του απρόοπτου του κόσμου.

Αρχής γενομένης από την ύπαρξη του κόσμου, αυτό το αναντίρρητο γεγονός, εξηγείται με την αρχή της επαρκούς αιτίας : Τίποτα δεν υπάρχει χωρίς αιτία και χωρίς αφορμή.

Ως αιτία, λοιπόν, ικανοποιητική ύπαρξης του κόσμου, δεν είναι παρά αυτός που δεν έχει ανάγκη αιτίας ύπαρξης άλλης από τον εαυτό του. Δηλαδή ένα ον απόλυτα αναγκαίο, που φέρει μέσα του την αιτία της ύπαρξής του: τον Κυρίαρχο Κτίστη των Κόσμων.

Ο Τύπος μας μας φέρει εμπρός μας την φυσικο-τελειολογική αιτία (από την ελληνική λέξη ΤΕΛΟΣ=ΣΚΟΠΟΣ). Από τον Πλάτωνα, τον Κικέρωνα, τον Βολταίρο, τον Ρουσσώ. Ο κόσμος είναι πολύ τακτοποιημένος, πολύ πολύπλοκος, πολύ ωραίος, πολύ αρμονικός, επειδή μπορεί να είναι καρπός γεγονότος. Ένα παρόμοιο αποτέλεσμα, προϋποθέτει, μία νόηση δημιουργική που δεν μπορεί να είναι παρά Κυρίαρχος Κτίστης των Κόσμων.

Προφανώς, στον κόσμο, στην ζωή, στην υπερβατικότητα, δεν μπορούμε να τα κατανοήσουμε όλα. Υπάρχουν πράγματα που δεν γνωρίζουμε, και είναι αυτό που επιτρέπει στην γνώση να ευημερεί. Θα υπάρχουν πάντοτε πράγματα που δεν θα γνωρίζουμε. Είμαστε προορισμένοι να αντιμετωπίσουμε το μυστήριο. Η αλήθεια είναι στο βάθος της Αβύσσου, έλεγε ο Δημόκριτος, και η Αβυσσος είναι χωρίς βάθος...

Δεν υπάρχει τίποτα πιο μυστηριώδες από την ύπαρξη, από τον Κόσμο, από την Φύση, κι όμως εμείς είμαστε μέσα. Μέσα στην καρδιά του Μυστηρίου, στην καρδιά της ύπαρξης. Όμως αυτό είναι που εμείς αποκαλούμε «ενυπάρχον», ενώ ο Κ.Κ.Τ.Κ. είναι υπερβατικός. Η επιστήμη αναρριχήθηκε τα όρη της άγνοιας, και όταν έφτασε στην υψηλότερη κορυφή, συλλέχθηκε από αναζητητές της παράδοσης που ήσαν εκεί καθισμένοι εδώ και αιώνες.

Ο Τύπος μας, μας παρουσιάζει, επομένως, έναν Θεό ο οποίος δημιούργησε ένα Σύμπαν που έχει μέσα του ένα συγκεκριμένο δυναμισμό και γι αυτό το Σύμπαν αυτό, συμμετέχει στην ίδια την θεία Δημιουργία.

Εναν Θεό ο οποίος στην αιώνια ελευθερία του δημιουργεί συνεχώς έναν κόσμο που αντανakλά αυτήν την ελευθερία σε όλα τα επίπεδα της ανάπτυξης, προς μία πολυπλοκότητα όλο και μεγαλύτερη.

Ιδού η βοήθεια, που κάθε στιγμή, ο Τύπος μας διοχετεύει στην διάνοιά μας:

«Υπέρτατη Ισχύς, που καλείσαι κάτω από διαφορετικά ονόματα και που βασιλεύεις μόνη, παντοδύναμη και αμετάβλητη, Πατέρα της Φύσης, Πηγή του Φωτός, Υπέρτατε Νόμο του Σύμπαντος, σε χαιρετίζουμε».

Πρέπει να Τον προσεγγίσουμε διαμέσου των ματιών της καρδιάς μας, ακούγοντας την μουσική των νόμων της δημιουργίας Του.